

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11.01.2001, sp. zn. 3 Tvo 3/2001, ECLI:CZ:NS:2001:3.TVO.3.2001.1

Číslo: 37/2001

Právní věta:

Lhůty stanovené v ustanovení § 71 tr. ř. pro trvání vazby, resp. pro její prodloužení platí také pro trvání vyhošťovací vazby (§ 350c odst. 1, 2 tr. ř.).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 11.01.2001

Spisová značka: 3 Tvo 3/2001

Číslo rozhodnutí: 37

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 71
§ 350c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zamítl stížnost odsouzeného D. T. podanou proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 18. 12. 2000 sp. zn. 4 Ntv 16/2000 v trestní věci vedené u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. zn. I T 190/96.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 18. 12. 2000 sp. zn. 4 Ntv 16/2000 rozhodl Vrchní soud v Olomouci podle § 71 odst. 3 tr. ř. o prodloužení vyhošťovací vazby odsouzeného D.'I', státního občana Vietnamské socialistické republiky, v trestní věci vedené u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. zn. 1 T 190/96 do 30. 6. 2001.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený D.T. včasnou stížnost. Namítl, že ve vyhošťovací vazbě je již dva roky a čeká pouze na rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR o své žádosti o azyl v České republice. Pokud bude propuštěn na svobodu, nemá v žádném případě v úmyslu se skrývat, ale bude se zdržovat u své sestry T. H., která bydlí ve F. Odsouzený proto navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a návrh na prodloužení lhůty trvání jeho vyhošťovací vazby byl zamítnut.

Když Nejvyšší soud podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení i

řízení, které mu předcházelo, dospěl k závěru, že stížnost není důvodná.

Z obsahu spisu vedeného v této trestní věci u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. 1 T 190/96 i z napadeného usnesení Vrchního soudu v Olomouci je zřejmé, že stěžovatel, státní občan Vietnamské socialistické republiky, vystupující tehdy pod jménem D. T., byl rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 10. 12. 1996 sp. zn. 1 T 190/96 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 4. 1997 sp. zn. 1 To 61/97 pravomocně odsouzen pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zák., pokus tohoto trestného činu podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tr. zák. a další trestné činy k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání tří let a podle § 57 tr. zák. i k trestu vyhoštění (dále též k trestu propadnutí věci).

Uložený tříletý trest odnětí svobody byl na něm vykonán ve věznicí s ostrahou ke dni 1.1. 1999. K témuž dni byl pravomocným usnesením Okresního soudu v Jičíně ze dne 29. 12. 1998 sp. zn. 1 T 190/96 podle § 350c odst. 1 tr. ř. vzat do vyhošťovací vazby, aby mohl být realizován na výkon trestu odnětí svobody navazující trest vyhoštění.

Po celou, nyní již dvouletou lhůtu trvání této vyhošťovací vazby činily soudy i další státní orgány bez průtahů všechna opatření směřující k výkonu uloženého (restu vyhoštění. Důvody, pro které dosud tento trest nebyl realizován, jsou tedy objektivní povahy, resp. týkají se osoby odsouzeného, u kterého nebyly nalezeny platně osobní, resp. cestovní doklady, který v současné době vystupuje pod jiným jménem a darem narození, než pod kterými byl v této trestní věci pravomocně odsouzen, a který svoji původní žádost o azyl v České republice vzal zpět, aby ji později znovu podal. V současné době již Policejní prezídium České republiky obdrželo od zastupitelského úřadu Vietnamské socialistické republiky náhradní cestovní doklad pro D. T., bez kterého nebylo možno podle § 350c odst. 3 tr. ř. trest vyhoštění realizovat, a čeká pouze na vyřízení jeho druhé žádosti o poskytnutí azylu v České republice.

Vrchní soud v Olomouci za této situace právem rozhodl podle § 71 odst. 3 tr. ř. o prodloužení lhůty vyhošťovací vazby odsouzeného do 30. 6. 2001, když podmínky, za kterých byl podle § 350c odst. 1 tr. ř. do této vazby vzat, trvají i nadále a jeho chování v průběhu celého tohoto trestního řízení vyvolává důvodnou obavu, že by se v případě propuštění na svobodu skrýval, aby se výkonu uloženého trestu vyhoštění vyhnul. Stěžovatelovo tvrzení, že na svobodě by se zdržoval u své sestry ve F., nepovažoval Nejvyšší soud (podobně jako Vrchní soud v Olomouci) za spolehlivé vzhledem k nepravdivým údajům, jimiž odsouzený dosavadní řízení mařil. Pro úplnost je třeba připomenout, že i pro trvání vyhošťovací vazby, resp. pro její prodloužení, platí lhůty uvedené v ustanovení § 71 tr. ř. Z Listiny základních práv a svobod totiž vyplývá, že trvání vazby je vždy limitováno určitou dobou stanovenou zákonem (čl. 8 odst. 5 Listiny základních práv a svobod). Z ustanovení § 350c odst. 1, 2 tr. ř. pak nelze dovodit, že by na jeho základě bylo vyloučeno užití § 71 tr. ř. pro případy rozhodování o vyhošťovací vazbě.

Nejvyšší soud tedy neshledal důvodnou stížnost odsouzeného D. T. proti napadenému usnesení Vrchního soudu v Olomouci o prodloužení lhůty jeho vyhošťovací vazby, a jako takovou ji proto podle § 148 odst. 1 písm. e) tr. ř. zamítl.